RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 119.324 van 13 mei 2003
in de zaak A.129.165/X-11.179.

In zake : Rudy EVERAERTS,
die woonplaats kiest bij
advocaten M. SCHOUPS en K. TENGROOTENHUYSEN,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Lange Lozanastraat 270

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rudy EVERAERTS op 12 november 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening van 9 september 2002 waarbij het administratief beroep van de heer en mevrouw Everaerts-Govaerts wordt verworpen en hen de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het verbouwen en regulariseren van bestaande autobergplaatsen, bergplaatsen, studentenkamers en een appartement op een terrein gelegen aan de Markgravelei 13 te Antwerpen, kadastraal bekend Sectie K, nrs. 177 4/t en 177 4/v;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. TENGROOTENHUYSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de ouders van de verzoekende partij in 1980 de percelen 1774t en 1774v met een "bovenhuis en werkplaatsen" aan de Markgravelei 13 te Antwerpen hebben gekocht en er verbouwingswerken hebben uitgevoerd zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat de verzoekende partij in 1993 de kwestieuze percelen koopt; dat de stad Antwerpen haar in 1997 verzoekt om alsnog een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen;

Overwegende dat de verzoekende partij aldus op 29 januari 1999 aan het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen een stedenbouwkundige vergunning vraagt voor het verbouwen en de regularisatie van bestaande autobergplaatsen, een autowerkplaats, bergplaatsen, studentenkamers en een appartement; dat zij daarmee zowel de regularisatie van de door haar ouders uitgevoerde werken beoogt als nieuwe verbouwingen;

Overwegende dat de verzoekende partij bij gebrek aan een beslissing van het college op 8 juli 1999 een beslissing vraagt aan de gemachtigde ambtenaar; dat zij na een tussentijds onontvankelijk verklaard beroep in januari 2000 de aanvraag opnieuw bij de gemachtigde ambtenaar aanbrengt; dat zij op 22 februari 2000 het dossier aanbrengt bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen; dat deze laatste op 30 november 2000 beslist tot weigering van de vergunning;

Overwegende dat de verzoekende partij administratief beroep aantekent tegen voormeld deputatiebesluit; dat het beroep met het thans bestreden ministerieel besluit van 9 september 2002 wordt verworpen;

2. Beoordeling

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert dat de afwijzing van haar aanvraag inhoudt dat haar de mogelijkheid wordt ontzegd om met haar gezin in het ouderlijk woonhuis te blijven wonen en dat zij alle gevolgen moet dragen van de door haar ouders in 1980 begane stedenbouwkundige inbreuken; dat zulks een ernstig en een moreel nadeel vormt; dat het een moeilijk te herstellen nadeel is omdat deze aantasting van de belangen van de verzoekende partij niet in geld te waarderen of te vergoeden is;

2.3. Overwegende dat met de bestreden beslissing enerzijds de regularisatie van door de ouders van de verzoekende partij uitgevoerde werken zonder voorafgaande vergunning wordt geweigerd en anderzijds nieuwe verbouwingswerken; dat die weigering geen verbod inhoudt om het kwestieuze pand te bewonen; dat de verzoekende partij eraan voorbij gaat dat de aangevoerde nadelen hoe dan ook hun rechtstreekse oorzaak vinden in het eigengereide handelen van haar ouders die werken hebben uitgevoerd zonder de daarvoor vereiste stedenbouwkundige vergunning; dat de verzoekende partij van die toestand op de hoogte moest zijn en dit duidelijk ook is; dat de verzoekende partij zelfs volhardt nu zij ter terechtzitting toegeeft dat zij bezig was met de verdere verbouwingswerken waarvoor haar de vergunning is geweigerd;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partij niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien mei 2003, door :

HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **C. ADAMS.**